

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
13 -05- 2013
PUNKT KONTROLI PIROTECHNICZNEJ
SPRAWDZONO NR 5

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DF-III- 021-1(15)-IM/13

Centrum Usług Wspólnych

13 -05- 2013
49947/13
DZIENNIK PODAWCZY
w KPRM

Material do rozpatrzenia
na posiedzeniu Rady Ministrów
w dniu 21 maja 2013 r.

Warszawa, dnia 15 maja 2013 r.

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
Departament Rady Ministrów
RM-10-39-13 14-05-2013
CZŁONKOWIE RADY MINISTRÓW
Przedstawiam dokument rządowy zgłoszony
przez Ministra Sprawiedliwości
- do rozpatrzenia
(-) Sekretarz Rady Ministrów

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze

Zwracam się z uprzejmą prośbą o umieszczenie w porządku obrad najbliższego posiedzenia Rady Ministrów projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach dla pracowników i przedsiębiorców na rzecz ochrony miejsc pracy związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego (UD 74).

Jednocześnie uprzejmie informuję, że przedmiotowy projekt ustawy został przyjęty przez Komitet Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. (KRM-10-37-13) i rekomendowany Radzie Ministrów z zaleceniem aby Minister Pracy i Polityki Społecznej w oparciu o uwzględnione uwagi Ministra Finansów opracował nowy tekst projektu ustawy, zaś Minister Finansów rozważył, które z uwag Ministra Finansów będą wymagały podtrzymania na posiedzenie Rady Ministrów.

Przedkładany projekt ustawy uwzględnia propozycję Ministra Finansów zgłoszoną w piśmie nr WU1/0310/229(218)/MPS,JQW/13/38475 RWPD z dnia 9 maja 2013 r. rozwiązania polegającego na pozostawieniu w projekcie ustawy, jednego miernika w postaci dynamiki stopy bezrobocia rejestrowanego. Projekt ustawy w wersji z dnia 7 maja 2013 r. został zwolniony z obowiązku rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą w dniu 8 maja 2013 r. Jednocześnie zgłaszam, do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, propozycję zmiany brzmienia art. 27 projektowanej ustawy zgodną z propozycją Ministra Finansów, zgłoszoną w ww. piśmie nr WU1/0310/229(218)/MPS,JQW/13/38475 RWPD z dnia 9 maja 2013 r. przewidującą, że minister właściwy do spraw pracy, w sytuacji gdy dynamika stopy

bezrobocia rejestrowanego przekroczy wartość referencyjną, przekazywał będzie Radzie Ministrów nie tylko samą informację o tej dynamice, ale dodatkowo dołączał do niej krótką analizę bieżącej sytuacji gospodarczej kraju w formie „*Informacji miesięcznej o wynikach w gospodarce*” sporządzaną w porozumieniu z Ministrem Gospodarki na podstawie bieżących danych publikowanych przez GUS (w tym danych wstępnych i danych z wstępnego szacunku GUS), ze szczególnym uwzględnieniem dynamiki PKB. W takiej sytuacji Rada Ministrów, na podstawie oceny powyższego materiału, decydowałaby o uruchomieniu programu pomocy przewidzianego w ustawie.

Wobec powyższego proponuje się następujące, nowe brzmienie art. 27, zgodne z propozycją Ministra Finansów:

„**Art. 27.** 1. *Po dniu 30 czerwca 2014 r. minister właściwy do spraw pracy prowadzi na potrzeby Rady Ministrów miesięczny monitoring stopy bezrobocia na poziomie krajowym rozumianej jako procentowy udział liczby bezrobotnych w liczbie aktywnych zawodowo oraz oblicza procentowe zmiany krajowej stopy bezrobocia w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.*

2. *W przypadku wystąpienia dynamiki zmian, o której mowa w ust. 1, równej lub wyższej niż 7% w dwóch kolejnych miesiącach, minister właściwy do spraw pracy po zasięgnięciu opinii Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych na temat sytuacji na krajowym rynku pracy, przedstawia Radzie Ministrów informację na temat tej dynamiki oraz bieżącą informację o wynikach w gospodarce, sporządzoną w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.*

3. *Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 2, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia:*

1) *kwotę pomocy, która może być udzielona na podstawie ustawy ze środków Funduszu i Funduszu Pracy w danym roku,*

2) *okres stosowania tej pomocy i termin na dokonanie określonych czynności w roku wydania rozporządzenia i roku następnym*

– *kierując się przewidywanymi potrzebami dotyczącymi tej pomocy oraz uwzględniając stan środków Funduszu i Funduszu Pracy.*

4. *Rada Ministrów nie wydaje rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, jeżeli jego wydanie ograniczyłoby wykonywanie bieżących zadań w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych finansowanych z Funduszu oraz w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej finansowanych z Funduszu Pracy.*

5. *Dane gromadzone i przetwarzane w zakresie wynikającym z ust. 1 są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy z częstotliwością wynikającą z prowadzonego monitoringu, na koniec miesiąca następującego po miesiącu objętym monitorowaniem.”*

W załączeniu:

- 45 egz. projektu ustawy wraz z płytą CD
- kopia pisma MSZ o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej
- projekty aktów wykonawczych do projektu ustawy

z up.

MINISTER
Jacek Macina
Sekretarz Główny

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach dla pracowników i przedsiębiorców na rzecz ochrony miejsc pracy, związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady przyznawania i wypłaty świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy finansowanych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „Funduszem”, przysługujących z tytułu wprowadzenia przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy;
- 2) zasady dofinansowania z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;
- 3) zasady zwrotu świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy w przypadku niespełnienia warunków umowy o wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, zawartej przez przedsiębiorcę z marszałkiem województwa, zwanej dalej „umową o wypłatę świadczeń”;
- 4) zasady zwrotu dofinansowania z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy w przypadku niespełnienia warunków umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przestój ekonomiczny – okres niewykonywania pracy przez pracownika z przyczyn ekonomicznych nie dotyczących pracownika pozostającego w gotowości do pracy, wprowadzony przez przedsiębiorcę, który następnie zawarł umowę o wypłatę świadczeń;
- 2) obniżony wymiar czasu pracy – obniżony przez przedsiębiorcę wymiar czasu pracy pracownika z przyczyn ekonomicznych nie dotyczących pracownika, jednak nie więcej niż do połowy wymiaru czasu pracy, wprowadzony przez przedsiębiorcę, który następnie zawarł umowę o wypłatę świadczeń;

3) pomoc de minimis – pomoc spełniająca przesłanki określone we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

Art. 3. 1. Przepisy ustawy stosuje się do przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.¹⁾):

- 1) u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż towarów lub usług, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym, łącznie nie mniej niż o 15 %, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu 6 kolejnych miesięcy w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, finansowanych z Funduszu, zwanego dalej „wnioskiem o przyznanie świadczeń”, do łącznych obrotów z analogicznych 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy przed okresem 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 2) który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, z wyjątkiem przypadku, gdy:
 - a) zadłużony przedsiębiorca posiada decyzję lub zawarł porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo
 - b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz i Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek;
- 3) wobec którego nie zachodzą przesłanki do ogłoszenia upadłości, o których mowa w art. 11, art. 12 ust. 2 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012 r. poz. 1112 i 1529).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 855, 1166, 1407, 1445 i 1529.

2. Pomoc, o której mowa w ustawie, stanowi pomoc de minimis, którą przedsiębiorca może otrzymać na świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy pracowników, z wyłączeniem pracowników, dla których otrzymał pomoc de minimis:

- 1) na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla bezrobotnego ze środków Funduszu Pracy, w okresie obowiązywania umowy zawartej z pracownikiem na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) lub
- 2) na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w okresie obowiązywania umowy zawartej z pracownikiem na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.³⁾).

Art. 4. 1. Przeszój ekonomiczny lub obniżony wymiar czasu pracy przedsiębiorca wprowadza w układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi; jeżeli nie jest możliwe uzgodnienie treści porozumienia ze wszystkimi zakładowymi organizacjami związkowymi, przedsiębiorca uzgadnia treść porozumienia z organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 24125a ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁴⁾).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725 i 1726, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1206 i 1211 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 589, 637, 769, 1456, 1529 i 1548.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, Nr 209, poz. 1243 i 1244 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 986 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 73.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110 oraz z 2013 r. poz. 2.

2. Jeżeli u danego przedsiębiorcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, przestój ekonomiczny lub obniżony wymiar czasu pracy wprowadza się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłonionymi w trybie przyjętym u tego przedsiębiorcy.

3. W układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu określa się co najmniej:

- 1) grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;
- 2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;
- 3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

4. Przy wprowadzaniu przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1-3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 5. 1. Pracownikowi, objętemu przestojem ekonomicznym, przysługuje:

- 1) świadczenie na częściowe zaspokojenie wynagrodzenia pracownika za czas przestoju ekonomicznego, do wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwiększonego o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracownika, w wysokości proporcjonalnej do przestoju ekonomicznego, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika,
- 2) wynagrodzenie finansowane ze środków przedsiębiorcy – w łącznej wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika.

2. Pracownikowi, objętemu obniżonym wymiarem czasu pracy, przysługuje:

- 1) świadczenie na częściowe zrekompensowanie wynagrodzenia z tytułu obniżenia wymiaru czasu pracy, do wysokości 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwiększonego o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne, należnych od pracownika, w wysokości proporcjonalnej do obniżonego wymiaru czasu pracy pracownika, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem,
- 2) wynagrodzenie finansowane ze środków przedsiębiorcy – w łącznej wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem.

Art. 6. Świadczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 przysługują pracownikowi zatrudnionemu u przedsiębiorcy spełniającego warunki, o których mowa w art. 3, przez łączny okres nie dłuższy niż 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy od dnia podpisania umowy o wypłatę świadczeń.

Art. 7. Świadczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, nie przysługują pracownikowi, z wyjątkiem pracownika, któremu przedsiębiorca obniżył wymiar czasu pracy na podstawie art. 4, jeżeli w okresie obniżonego wymiaru czasu pracy pobiera wynagrodzenie za czas choroby określone w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy lub w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322, z późn. zm.⁵⁾) lub zasiłek z ubezpieczenia chorobowego określony w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512, z późn. zm.⁶⁾)).

Art. 8. 1. Wniosek o przyznanie świadczeń wraz z niezbędnymi do zawarcia umowy o wypłatę świadczeń dokumentami i oświadczeniami przedsiębiorcy składa do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę tego przedsiębiorcy.

2. We wniosku o przyznanie świadczeń przedsiębiorca składa oświadczenia o:

- 1) posiadaniu statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 3 ust.1 pkt 1;
- 3) braku przesłanek do ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, o których mowa w art. 11, art. 12 ust. 2 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze;
- 4) niezaleganiu albo zaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2;
- 5) nieprzeznaczeniu świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, dla pracowników zatrudnionych na podstawie umów, o których mowa w art. 3 ust. 2;
- 6) liczbie zatrudnianych pracowników;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 257, poz. 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 122, poz. 696 i Nr 138, poz. 808 oraz z 2012 r. poz. 637.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 225, poz. 1463, z 2011 r. Nr 113, poz. 657 i Nr 149, poz. 887 oraz z 2012 r. poz. 622.

- 7) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, właściwego dla prowadzonej działalności gospodarczej;
- 8) rodzaju i wysokości otrzymanej pomocy publicznej oraz pomocy de minimis w okresie ostatnich trzech lat kalendarzowych;
- 9) obowiązującej u przedsiębiorcy stopie procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe;
- 10) nieosiągnięciu przez pracowników objętych wykazem pracowników uprawnionych do świadczeń wypłacanych z Funduszu w roku, w którym jest dokonywana wypłata świadczeń, kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, stanowiącej 30-krotność prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, a jeżeli taką podstawę wymiaru osiągnęli w tym roku – oświadczenie, że naliczone składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe wykazane w wykazie pracowników uprawnionych do świadczeń wypłacanych z Funduszu obliczone zostały tylko od tej części podstawy wymiaru składek, która nie spowodowała przekroczenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. W razie stwierdzenia braków formalnych wniosku o przyznanie świadczeń marszałek województwa w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu wniosku wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania. Po bezskutecznym upływie terminu wniosek o przyznanie świadczeń pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 9. 1. Marszałek województwa, w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca spełnia warunki, o których mowa w art. 3, w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o przyznanie świadczeń występuje do dysponenta Funduszu o przyznanie limitu wydatków na wypłatę świadczeń finansowanych na podstawie ustawy oraz w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania limitu podpisuje z przedsiębiorcą umowę o wypłatę świadczeń. W przypadku niezyskania limitu, marszałek województwa w formie pisemnej odmawia przyznania świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1.

2. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 3, marszałek województwa w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o przyznanie świadczeń odmawia w formie pisemnej zawarcia z przedsiębiorcą umowy o wypłatę świadczeń.

Art. 10. Dysponent Funduszu przekazuje marszałkowi województwa, na podstawie umowy o wypłatę świadczeń, zawartej pomiędzy marszałkiem województwa a przedsiębiorcą, środki Funduszu na:

- 1) wypłatę pracownikom przedsiębiorcy świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1;
- 2) opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych od przyznanych świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1.

Art. 11. Na podstawie umowy o wypłatę świadczeń oraz wykazu pracowników uprawnionych do świadczeń wypłacanych z Funduszu, zwanego dalej „wykazem”, składanego przez przedsiębiorcę niezwłocznie po podpisaniu umowy o wypłatę świadczeń za okres od dnia jej podpisania do ostatniego dnia miesiąca, w którym podpisana została umowa o wypłatę świadczeń, oraz co miesiąc do końca każdego miesiąca, za który świadczenie jest należne, marszałek województwa przekazuje na rachunek przedsiębiorcy miesięcznie z dołu środki na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy.

Art. 12. 1. Świadczenia i wynagrodzenia, o których mowa w art. 5, przedsiębiorca niezwłocznie wypłaca pracownikom po potrąceniu składek na ubezpieczenia społeczne finansowanych ze środków ubezpieczonego, składek na ubezpieczenie zdrowotne, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych, a także należności alimentacyjnych na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy dotyczących potrącania tych należności z wynagrodzenia za pracę.

2. Przedsiębiorca, po dokonaniu potrąceń ze świadczeń i wynagrodzeń, o których mowa w art. 5, odprowadza należne składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz i Fundusz Pracy oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Środki, o których mowa w art. 11, przekazane na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz osób, dla których zostały przekazane.

Art. 13. Przedsiębiorca, który na podstawie umowy o wypłatę świadczeń otrzymał z Funduszu środki na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, nie może wypowiedzieć umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika:

- 1) w okresie lub w okresach pobierania przez pracownika świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, oraz
- 2) w okresie lub w okresach przypadających bezpośrednio po okresie lub okresach pobierania świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 – nie dłużej jednak niż przez łączny okres 3 miesięcy.

Art. 14. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany do powiadamiania na piśmie marszałka województwa o każdej zmianie okoliczności mających wpływ na wysokość wypłacanych świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, w terminie 7 dni roboczych od dnia ich zaistnienia.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany do rozliczenia środków Funduszu na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1.

3. Marszałek województwa może przeprowadzać kontrolę u przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania postanowień umowy o wypłatę świadczeń, wydatkowania środków Funduszu na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków Funduszu na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

Art. 15. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca, który zawarł z marszałkiem województwa umowę o wypłatę świadczeń, nie spełnił warunków w niej zawartych lub nie poddał się kontroli jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczanej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.1.2008, str. 6), naliczonymi od dnia następnego po dniu przekazania przez marszałka województwa środków na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy na rachunek przedsiębiorcy.

2. Jeżeli niespełnienie warunków zawartych w umowie o wypłatę świadczeń polega na wykorzystaniu pomocy, o której mowa w art. 10, niezgodnie z przeznaczeniem przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu kwoty pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczanej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.1.2008, str. 6), naliczonymi od dnia następnego po dniu przekazania przez marszałka województwa środków na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy na rachunek przedsiębiorcy.

Art. 16. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy – dysponentowi Funduszu miesięczną informację dotyczącą wykorzystania środków Funduszu na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1.

Art. 17. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o przyznanie świadczeń,
 - 2) dokumenty wymagane do zawarcia umowy o wypłatę świadczeń,
 - 3) wzór umowy o wypłatę świadczeń,
 - 4) wzór wykazu,
 - 5) termin i sposób rozliczenia się przedsiębiorcy z otrzymanych środków Funduszu na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1,
 - 6) termin przekazywania ministrowi właściwemu do spraw pracy przez marszałka województwa informacji o wykorzystaniu środków na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, oraz wzór tej informacji
- mając na uwadze prawidłowość dysponowania środkami Funduszu na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy de minimis.

Art. 18. 1. Przedsiębiorca, który zawarł umowę o wypłatę świadczeń, może wystąpić do starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu) właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy z wnioskiem o dofinansowanie z Funduszu Pracy, na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie kosztów szkolenia, kosztów szkolenia pracowników objętych rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, pobierających świadczenia z tytułu przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy, pod warunkiem że szkolenie jest uzasadnione obecnymi lub przyszłymi potrzebami przedsiębiorcy.

2. W razie stwierdzenia braków formalnych wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, niespełniania warunków, o których mowa w ust. 1, lub niezgodności wniosku z warunkami przyznania tego dofinansowania starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu wniosku, wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia lub poprawienia wniosku w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania. Po bezskutecznym upływie terminu wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników pozostawia się bez rozpoznania.

3. Szkolenia inicjuje, organizuje i finansuje ze środków własnych i uzyskanego dofinansowania kosztów szkolenia przedsiębiorca.

4. Przedsiębiorca, kierując pracownika na szkolenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera z nim umowę określającą prawa i obowiązki stron.

5. Pracownik, który nie ukończył szkolenia ze swojej winy, lub z którym został rozwiązany stosunek pracy w trybie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, jest obowiązany do zwrotu przedsiębiorcy kosztów szkolenia, na zasadach określonych w umowie z przedsiębiorcą, o której mowa w ust. 4.

Art. 19. 1. Dofinansowanie szkoleń pracowników objętych umową o dofinansowanie kosztów szkolenia może obejmować koszty:

- 1) należności przysługujących instytucji szkoleniowej z tytułu szkolenia;
- 2) przejazdów związanych z udziałem w szkoleniach;
- 3) badań lekarskich lub psychologicznych niezbędnych do rozpoczęcia szkolenia;
- 4) obowiązkowego ubezpieczenia przez instytucję szkoleniową pracownika od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku ze szkoleniem oraz w drodze do miejsca szkolenia i z powrotem.

2. Wysokość dofinansowania wynosi na jednego pracownika 80 % kosztów szkolenia, nie więcej jednak niż 300 % przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.⁷⁾) obowiązującego w dniu zawarcia umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 238, poz. 1587 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118, 251, 637, 664 i 1548.

3. Szkolenia organizowane dla pracowników, o których mowa w art. 18 ust. 1, muszą być uruchomione w okresie trwania przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, a dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może obejmować szkolenia organizowane w okresach objętych wypłatą świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy.

Art. 20. 1. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, występuje do dysponenta Funduszu Pracy o przyznanie limitu wydatków na dofinansowanie kosztów szkolenia finansowanych na podstawie ustawy oraz w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania limitu podpisuje z przedsiębiorcą umowę o dofinansowanie kosztów szkolenia. W przypadku nieuzyskania limitu wydatków starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) w formie pisemnej odmawia zawarcia umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

2. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie zawarł umowy o wypłatę świadczeń starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o dofinansowanie z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników objętych rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy odmawia w formie pisemnej zawarcia z przedsiębiorcą umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

3. Środki na realizację umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) przekazuje jednorazowo przedsiębiorcy w terminie 7 dni roboczych od dnia zawarcia umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

Art. 21. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany do poinformowania starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu) o każdej okoliczności mającej wpływ na realizację umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania informacji o jej wystąpieniu.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany do rozliczenia środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

3. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) może przeprowadzać kontrolę u przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania postanowień umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia, wydatkowania środków Funduszu Pracy otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków Funduszu Pracy i w tym celu może

żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

Art. 22. 1. W przypadku nieukończenia z winy pracownika szkolenia, o którym mowa w art. 18 ust. 1, przedsiębiorca zwraca staroście (prezydentowi miasta na prawach powiatu) koszty szkolenia na zasadach określonych w umowie o dofinansowanie kosztów szkolenia.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca, który zawarł ze starostą (prezydentem miasta na prawach powiatu) umowę o dofinansowanie kosztów szkolenia, nie spełnił warunków w niej zawartych lub nie poddał się kontroli jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczanej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.1.2008, str. 6), naliczonymi od dnia następnego po dniu przekazania przez starostę (prezydenta miasta na prawach powiatu) środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia na rachunek przedsiębiorcy.

3. Jeżeli niespełnienie warunków zawartych w umowie o dofinansowanie kosztów szkolenia polega na wykorzystaniu pomocy, o której mowa w art. 18 ust. 1, niezgodnie z przeznaczeniem przedsiębiorca jest obowiązany do natychmiastowego zwrotu kwoty pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczanej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.1.2008, str. 6), naliczonymi od dnia następnego po dniu przekazania przez starostę (prezydenta miasta na prawach powiatu) środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia na rachunek przedsiębiorcy.

Art. 23. 1. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) przekazuje właściwemu miejscowo marszałkowi województwa miesięczną informację dotyczącą wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkoleń, o których mowa w art. 18 ust. 1.

2. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy – dysponentowi Funduszu miesięczną informację, o której mowa w ust. 1.

Art. 24. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji niezbędnych do sporządzenia wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy oraz

załączniki do tego wniosku, elementy, jakie powinna zawierać umowa o dofinansowanie kosztów szkolenia, a także terminy przekazywania marszałkowi województwa przez starostów (prezydentów miast na prawach powiatu) oraz ministrowi właściwemu do spraw pracy – dysponentowi Funduszu Pracy przez marszałków województw informacji dotyczącej wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkolenia oraz wzór tej informacji, mając na uwadze prawidłowość wydatkowania tych środków, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy de minimis.

Art. 25. 1. Określone w ustawie zadania realizują minister właściwy do spraw pracy, marszałkowie województw przy pomocy właściwych miejscowo wojewódzkich urzędów pracy oraz starostowie (prezydenci miast na prawach powiatu) przy pomocy właściwych miejscowo powiatowych urzędów pracy.

2. Marszałek województwa może upoważnić właściwego miejscowo dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy do wykonywania czynności, o których mowa w art. 8 ust. 4, art. 9, art. 11, art. 14 ust. 3, art. 16 oraz art. 23 ust. 2.

3. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) może upoważnić właściwego miejscowo dyrektora powiatowego urzędu pracy do wykonywania czynności, o których mowa w art. 18 ust. 2, art. 20, art. 21 ust. 3 oraz art. 23 ust. 1.

Art. 26. 1. Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2013 r., minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy przeznacza na wypłaty z tytułów, o których mowa w ustawie – 200 mln zł na wypłatę z Funduszu świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy oraz 50 mln zł na dofinansowanie z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników. W 2014 r. minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy przeznacza na wypłaty z tytułów, o których mowa w ustawie – 204,6 mln zł na wypłatę świadczeń z Funduszu oraz 51,2 mln zł na dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników z Funduszu Pracy.

2. W celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań określonych ustawą, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy dokona zmiany planu finansowego Funduszu i Funduszu Pracy w 2013 r. poprzez zwiększenie kosztów Funduszu i Funduszu Pracy z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń określonych w ustawie i dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, o których mowa w ustawie, do kwoty określonej w ust. 1, w ciężar pozostałości środków Funduszu i Funduszu Pracy z okresów poprzednich zapisanych w planie finansowym Funduszu i Funduszu Pracy jako stan

na początek 2013 r. oraz ujmie planowane koszty Funduszu i Funduszu Pracy w 2014 r. do wysokości maksymalnych limitów wydatków, o których mowa w projekcie planów finansowych Funduszu i Funduszu Pracy, stanowiących załączniki do projektu ustawy budżetowej na 2014 r.

3. O dokonanych zmianach w planach finansowych Funduszu i Funduszu Pracy minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy zawiadomi ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Umowa o wypłatę świadczeń i umowa o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników może być zawierana do dnia 30 czerwca 2014 r.

5. Wnioski o przyznanie świadczeń i wnioski o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania środków określonych w ust. 1.

Art. 27. 1. Po dniu 30 czerwca 2014 r. minister właściwy do spraw pracy prowadzi na potrzeby Rady Ministrów miesięczny monitoring stopy bezrobocia na poziomie krajowym rozumianej jako procentowy udział liczby bezrobotnych w liczbie aktywnych zawodowo oraz oblicza procentowe zmiany krajowej stopy bezrobocia w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

2. W przypadku wystąpienia dynamiki zmian, o której mowa w ust. 1, równej lub wyższej niż 7% w dwóch kolejnych miesiącach, minister właściwy do spraw pracy po zasięgnięciu opinii Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych na temat sytuacji na krajowym rynku pracy, przedstawia Radzie Ministrów informację na temat tej dynamiki, sporządzoną w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, do której dołącza opinię Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych o ile sporządzona została na piśmie przed dniem przedstawienia informacji.

3. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 2, Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) kwotę pomocy, która może być udzielona na podstawie ustawy ze środków Funduszu i Funduszu Pracy w danym roku,

2) okres stosowania tej pomocy i termin na dokonanie określonych czynności w roku wydania rozporządzenia i roku następnym

– kierując się przewidywanymi potrzebami dotyczącymi tej pomocy oraz uwzględniając stan środków Funduszu i Funduszu Pracy.

4. Rada Ministrów nie wydaje rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, jeżeli jego wydanie ograniczyłoby wykonywanie bieżących zadań w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych finansowanych z Funduszu oraz w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej finansowanych z Funduszu Pracy.

5. Dane gromadzone i przetwarzane w zakresie wynikającym z ust. 1 i 2 są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy z częstotliwością wynikającą z prowadzonego monitoringu, na koniec miesiąca następującego po miesiącu objętym monitorowaniem.

Art. 28. 1. W celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań określonych w ustawie po dniu 30 czerwca 2014 r., minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy może dokonywać zmiany planu finansowego Funduszu i Funduszu Pracy poprzez zwiększenie kosztów Funduszu i Funduszu Pracy z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń określonych w ustawie i dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, o których mowa w ustawie, do kwoty określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 27 ust. 3, w ciężar pozostałości środków Funduszu i Funduszu Pracy z okresów poprzednich zapisanych w planie finansowym Funduszu i Funduszu Pracy jako stan na początek roku, w którym wydano rozporządzenie, o którym mowa w art. 27 ust. 3.

2. Zobowiązania z tytułu umów o wypłatę świadczeń i umów o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników zaciągnięte w roku, w którym wydano rozporządzenie, o którym mowa w art. 27 ust. 3, mieszczące się w limicie danego roku realizowane są w okresach wynikających z zawartych umów o wypłatę świadczeń i umów o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników w ramach limitów danego roku lub przechodzą na kolejny rok i będą finansowane w ramach planów finansowych Funduszu i Funduszu Pracy z limitu wydatków na kolejny rok.

3. O dokonanych zmianach w planach finansowych Funduszu i Funduszu Pracy minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i dysponent Funduszu Pracy zawiadomi ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni roboczych od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 27 ust. 3.

Art. 29. 1. W latach 2013-2022 maksymalny limit wydatków będących skutkiem finansowym ustawy wynosi:

1) dla Funduszu w roku:

- a) 2013 – 200,0 mln zł,
- b) 2014 – 204,6 mln zł,
- c) 2015 – 209,7 mln zł,
- d) 2016 – 215,0 mln zł,
- e) 2017 – 220,3 mln zł,
- f) 2018 – 225,6 mln zł,
- g) 2019 – 231 mln zł,
- h) 2020 – 236,6 mln zł,
- i) 2021 – 242,3 mln zł,
- j) 2022 – 248,1 mln zł;

2) dla Funduszu Pracy w roku:

- a) 2013 – 50,0 mln zł,
- b) 2014 – 51,2 mln zł,
- c) 2015 – 52,4 mln zł,
- d) 2016 – 53,7 mln zł,
- e) 2017 – 55,1 mln zł,
- f) 2018 – 56,4 mln zł,
- g) 2019 – 57,8 mln zł,
- h) 2020 – 59,1 mln zł,
- i) 2021 – 60,6 mln zł,
- j) 2022 – 62,0 mln zł.

2. W przypadku wyczerpania przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący, polegający na odmowie udzielenia marszałkowi województwa limitu wydatków, o którym mowa w art. 9 ust. 1, a staroście (prezydentowi miasta na prawach powiatu) limitu wydatków, o którym mowa w art. 20 ust. 1.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu i Funduszu Pracy.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.